

Arrest

nr. 130 033 van 24 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding thans de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 12 juni 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 mei 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 juni 2013 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 juni 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. BORMANS, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 7 mei 2013 de beslissingen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoeker op 21 mei 2013 ter kennis worden gebracht, betreffen de bestreden beslissingen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn syntheseseminarie in een eerste en enig middel een schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel juncto de motiveringsplicht.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 25 juni 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. Deze beschikking werd op 26 juni 2014 per aangetekende zending en per drager aan de partijen overgemaakt.

2.3. Verzoeker richt op 9 juli 2014 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de syntheseseminarie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 4 september 2014 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter wijst partijen op de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij zet uiteen dat zij wordt achtervolgd door een fout uit het verleden, waarbij zij in Nederland tijdens haar asielpprocedure had verklaard een oorlogsmisdadiger te zijn omdat zij dacht zo meer kans te maken. De voorzitter wijst erop dat deze argumentatie is terug te vinden in het verzoekschrift en dat hierop werd geantwoord in de beschikking. De verzoekende partij vraagt de Raad om af te wijken van de beschikking en heeft geen verdere opmerkingen. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.5. In zoverre verzoeker zijn argumentatie zoals ontwikkeld in de syntheseseminarie herhaalt, weerlegt hij hiermee niet de concrete gronden van de beschikking, waarin reeds werd voorzien in een antwoord op deze argumentatie. Verzoeker kan verder ook niet zonder meer aan de Raad vragen af te wijken van de beschikking, zonder hierbij enige elementen naar voor te brengen die de inhoud van deze beschikking aan het wankelen zouden brengen. Verzoeker, zelf niet in persoon aanwezig ter terechtzitting, maakt bij aangetekende zending van 4 september 2014 – door de Raad ontvangen op 5 september 2014 – nog een schrijven over. Verzoeker herhaalt in deze brief de elementen die zijn zaak kenmerken, namelijk dat hij ten aanzien van de Nederlandse asielinstanties heeft gelogen omtrent zijn verleden als oorlogsmisdadiger teneinde een verblijfsvergunning te kunnen verkrijgen, en waarin hij de Raad vraagt hem alsnog een verblijfsvergunning te verlenen. Losstaand van het gegeven dat de Raad niet bevoegd is om over te gaan tot het verlenen van een verblijfsvergunning en dat dit schrijven slechts per post werd opgestuurd op de dag van de terechtzitting en bij de Raad slechts is aangekomen na het sluiten van de debatten, zodat het derhalve niet aan tegenspraak werd onderworpen, kan de Raad dit stuk hoe dan ook niet in beschouwing nemen. Een verzoek tot horen kan niet gepaard gaan met een bijkomende memorie, a fortiori ook niet met een memorie die na de sluiting van de debatten werd neergelegd. Verder kunnen de in het schrijven van 4 september 2014 aangehaalde elementen, geen heropening van de debatten rechtvaardigen. Verzoekers betoog omtrent zijn leugens in verband met zijn verleden als oorlogsmisdadiger zijn zowel verweerder als de Raad bekend en hier werd reeds op ingegaan in zowel de bestreden beslissingen als de beschikking.

Gelet op bovenstaande, brengt verzoeker geen elementen aan die ertoe leiden anders te oordelen dan hetgeen reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het enige middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA